

Att arbeta lugnt och stilla och inte fly verkligheten

Till att vara kristen hör att vara realistisk och inte fly in i utopier, att leva här och nu med dagens frågor. Paulusåret 4:e mån., en kommentar till 2 Thess. 3:12

2008-10-16

Paulus skriver i sitt andra brev till Thessalonikerna: **”Den sortens människor föreskriver och förmanar vi i Herren Jesu Kristi**

namn att arbeta lugnt och stilla och äta sitt eget bröd.” (3:12)

Inget mediterrant ”dolce far niente”
(”det ljuva i att inte göra någonting”
ö.a.) utan osmält trosinsikt hade fört
några kristna i Thessaloniki till, att
de – som Aposteln tidigare förargat
konstaterat – ”lever utan ordning. De
gör inte vad de skall, bara vad de inte
skall”. Deras enkla resonemang:
Varför plåga sig med världsliga ting,
när Herrens återkomst är nära
förestående?

Paulus vänder sig inte till teologin för
att förklara det fundamentala
missförståndet. Han använder hellre
ett drastiskt argument: ”Den som inte
vill arbeta får inte heller äta.”
Realism och sunt förnuft är alltid
bästa botemedlet mot korkade
drömmares felaktiga logik.

Till att vara kristen hör att vara
realistisk och inte fly in i utopier, att
leva här och nu med dagens frågor.

Arbetet i sina olika former är därför det bästa sättet att hålla sig á jour med verkligheten. Ur trons perspektiv har arbetet att göra med det uppdrag, som tog sin början, när Skaparen gjorde människan till sin avbild, för att hon skulle ”uppfylla jorden och lägga den under sig”, som det står i Bibelns första bok Genesis. (första Moseboken) Arbetet är att ta del i skapelsens verk och likaså i Kristi frälsningsverk.

Den som bemödar sig om att uträtta sitt arbete för Gud, kommer dessutom – som följd av denna inställning – att arbeta bra, samvetsgrant och kompetent.

av Josef Arquero

article/att-arbeta-lugnt-och-stilla-och-
inte-fly-verkligheten/ (2025-08-05)